

blev nedrevet, ſom de Herrer vide. Hvad Andrageren angaar, er det oplyst om ham, at han har været i den kongelige Porcelænsfabrik — den gamle Fabriks — Tjeneste to forſkjellige Gange, hver Gang 8 Aar, alſaa, naar Tiderne ſammenlægges, i Alt 16 Aar. Han blev imidlertid ikke optaget paa den Indstilling, ſom gjordes af den da-værende Beſtyrer af den kongelige Porcelænsfabrik til Finantsministeriet om de Beſtillingsmænd, ſom havde været over 15 Aar i Tjenesten, og Grunden til, at dette ikke ſkede, oplyſer Ministeriet var den, at man ikke troede, at den nævnte Skrivelse af 13de Marts 1868 gav Hjemmel til at ſammenlægge de to Tider, han havde været i Arbeide. Finantsudvalget er gaaet ud fra ſamme Betragtning, og jeg ſkal ikke beſtride, at efter Skrivelsens Ordlyd maa denne Fortolkning anses for rigtig. Imidlertid har Ministeriet dog tilſtaaet ham en Underſtøttelse paa 100 Kr. og ſaaledes erkjendt, at der er et Billighedskrav til Stede for Manden. Spørgsmaalet er alſaa nu, ſaaledes ſom det her foreligger for det høie Thing, ikke, om det vil optage en ny Mand paa Underſtøttelsesliſten, men Spørgsmaalet er, om det vil anbefale, at den Underſtøttelse, han en Gang har ſaaet, forhøies. I ſaa Henſeende ſkal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Manden er Familieforſørger og i meget trængende Aar, da han ikke længer ſaaledes ſom tidligere kan fortjene ſit Underhold, efterſom hans Syn er blevet ſvækket ved hans lange Arbeide i Fabrikens Tjeneste. Saa vidt jeg veed, følger Lægeerklæring med hans Andragende; men det kan jeg da i hvert Fald efter ſelv at have ſet det bevidne, at hans Dienſvagthed er dienshyllig. Enhver, der forſtaar ſig lidt derpaa, maa ſe, at hans Syn er ſvagt; han har Vidneſbyrd for at være en ordentlig, ædruelig Mand, ſaa der ikke er Tvivl om, at det er det Arbeide, han har havt ſom Overdreier, hvilket kræver en overordentlig ſtærk Anvendelse af Synet, ſom har bidraget til hans Dienſvagthed. Spørgsmaalet bliver da derefter: Hvorledes har hans Forhold været i Fabrikens Tjeneste? Med Henſyn hertil foreligger der — og det lægger jeg ſædveles Vægt paa lige overfor det høie Thing — ualmindelig gode Vidneſbyrd om hans tidligere Forhold. Jeg ſkal i ſaa Henſeende henlede Opmærksomheden paa, at i 1865 fik han Reifeſtipendium af det Keiſerſenſte Fond. Deri laa en Anerkjendelse af, at han var en ualmindelig duelig Arbeider; thi for at opnaa Underſtøttelse af det Keiſerſenſte Fond ſkal det godtgjøres, at man er ſaa dygtig i ſit Fag, at man berettiger til at forvente, at man

ved en Reife yderligere kan opnaa Dygtighed. Dernæſt foreligger der oplyst, at han i 1873 paa Verdensudstillingen i Wien fik ſom lærlig Anerkjendelse for ſin Medvirken ved Porcelænsfabrikationen en Sølvmedaille. Dette vidner i høi Grad om, at man her har at gjøre med en mere end almindelig dygtig Mand. Den tidligere Beſtyrer af den kongelige Porcelænsfabrik udtaler ſig om Manden paa følgende Maade: Jeg ſkal paa det Beſte anbefale ham ſom værdig til Underſtøttelse. Det, han anfører til Støtte for ſit Andragende, nemlig Underſtøttelsen af det Keiſerſenſte Fond og Medaillen, er fuldstændig rigtig, og jeg kan dertil føie, at jeg i Størstedelen af de 16 Aar, hvori han — nemlig før og efter 1868 — har arbeidet under mig ved den kongelige Porcelænsfabrik, har havt en udmærket Støtte og Hjælp af ham ved Fabrikens Ledelse — alſaa, han har været en udmærket Støtte og Hjælp ved Fabrikens Ledelse. Deri ligger ikke blot, at han i ſit Fag har været en dygtig Mand, men tillige, at han har kunnet biſtaa Beſtyrelſen i Fabrikens Ledelse. Endelig er der et Vidneſbyrd fra den Mand, ſom drev Fabrikken fra 1868 til 1884, nemlig Groſſerer Falck. Han ſlutter ſig ganſte til denne rojende Diktale, ſom Administrator Holm havde givet den Paagjældende, og udtaler derefter: „Det er mig en Fornøiſe at kunne udtale, at Guld ved den Dygtighed, han har viiſt i Gjærningen, har bidraget til Fabrikationens Forbedring.“ Man vil alſaa ſe, at denne Mand har ſaaet ualmindelig gode Vidneſbyrd baade medens Fabrikken var i kongelig Eie og ſenere, og ſom jeg fremhævede, der er al god Grund til at antage, at den Svækkelse paa Synet, der ſelvfølgerlig gjør ham ude af Stand til at arbeide ſom før, er en Følge af, at han har ſlidt ſig op i Arbeide, hvoraf en Del i alt Fald har været i Statens Tjeneste, om han end ikke i ſin fulde Arbeidstid har tjent Staten. Jeg ſkal derfor paa det Beſte tillade mig at anbefale det Vædringsforſlag, ſom jeg har ſtillet, til Finantsudvalgets og det høie Things Velvillie, og jeg nærer det Haab, at den høitærede Finantsminister, naar han modtager en ſaadan Anbefaling af Sagen fra Thinget, vil fortsætte den Velvillie, han allerede har begyndt at viſe.

Veth: Jeg har tidligere havt Ordet med Henſyn til Invaliderne her i Salen og ſaa i Dag ganſte ſlutte mig til de Ytringer, der fremkom fra den ærede Ordſørger og fra det ærede Medlem fra Frederiksberg (Dineſen). Man maa jo erindre, at dette,